

İlgili Kanun/md:

1475 S.İşk/16/I-a

4857 S. İşK/24/I-a

● **İŞE GİRERKEN BİLİNMEYEN VE İŞİN MAHİYETİNDEN DOĞAN TEHLİKELER**

ÖZÜ: 1475 Sayılı İş Kanununun 16/I-a ve b maddesinde zikredilen sebeplerin bulunduğu dair hiçbir kayıt bulunmamaktadır. Gerçekten davacının bu maddeye dayanarak işini yapamayacağını ileri sürebilmesi için işe girerken bilinmeyen ve işin mahiyetinden doğan bir sebeple kendi sağlığı veya yaşayışı için yaptığı işin tehlikeler doğurması gerekir. Bu hususlar söz konusu raporlarda yer almamıştır. Yine işçinin sürekli olarak yakından görüştüğü işveren ya da başka bir işçinin bulaşıcı bir hastalığı ve yaptığı işle bağdaşmayan bir hastalığının da bulunmadığı anlaşılmıştır. Böyle olunca davacının söz konusu maddeye dayanarak iş sözleşmesini haklı feshettiğinden söz edilemez. Aksi düşünce ile davacının kıdem tazminatı isteğini kabulüne karar verilmiş olması hatalı olup, bozmayı gerektirmişti

T.C

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ

ESAS NO: 2003/1611

KARAR NO: 2003/12292

TARİHİ: 26.12.2002

DAVA: Taraflar arasındaki kıdem tazminatı, ücret ve ikramiye alacağının ödenmesi davasının yapılan yargılaması sonunda; ilamda yazılı nedenlerle gerçekleşen miktarın faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine ilişkin hükmün süresi içinde duruşmalı olarak temyizden incelenmesi davalı avukatınca istenilmesi üzerine dosya incelenerek işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 1.7.2003 Sah günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davalı adına Avukat V. B ile karşı taraf adına Avukat U. G. geldiler. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

1. Dosyadaki yazılara, toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2. Davacı işçi, sağlık nedeniyle hizmet akdini feshettiğini belirterek kıdem tazminatı isteminde bulunmuştur.

Davalı işveren, davacının ibraz ettiği sağlık kurulu raporunda istirahatının sona erdiği 28.12.2000 tarihi itibarıyla çalışmasında sakınca bulunmadığını belirttiğini, bu nedenle istifaının 1475 Sayılı İş Kanununun 16. maddesi kapsamında değerlendirilemeyeceğini ileri sürerek isteminin reddine karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı tarafından davacının Kasım 2001 tarihinde sağlığına kavuştuğu bildirildiğinden söz edilerek istifa ettiği tarih itibarıyla rahatsızlığının devam ettiği ve çalışmasına engel teşkil ettiği gerekçesi ile istemin kabulüne karar verilmiştir.

Davacı, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı'ndan aldığı Sağlık Kurulu raporunda 1 aylık istirahat süresinin bitiminde bu defa SSK Ankara Hastanesinden verilen 8.12.2000 tarihli rapor ile 20 gün daha istirahat almıştır. Her iki raporda davacıya "Anksiyeteli Depresyon" teşhisi konulmuş olup, son raporda "8.12.2000 den itibaren 20 gün istirahat sonunda çalışması uygundur" ifadesi yer almaktadır. Davacı, ikinci rapordaki istirahat süresinin bitiminden sonra 2.1.2001 tarihli fesih bildirimini ile sağlık sorunları nedeniyle hizmet akdini feshettiğini belirtmiştir.

Yargılama sırasında mahkemece –Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalından 13.11.2001 tarihli sağlık kurulu raporunda, davacıya daha önce verilen istirahatın o dönemde hastalığının çalışmasına engel olması nedeniyle verildiği, halihazırda davacının tamamen düzelmiş olduğu ve işi ile bağdaşmayacak bir psikiyatrik hastalığının bulunmadığı belirtilmiştir. Mahkemenin talebi üzerine aynı fakültenin anılan bölümünün 'başkanı ve 'bir öğretim "üyesinin imzasını taşıyan Yı .T22T/Üİ tarihi yazıda ise 'hastanın tam iyilik halinin Kasım 2001 tarihinden sonra sağlandığı, hastanın kayıtlara göre depresyon belirtilerinin Kasım 2000 ile Kasım 2001 tarihleri arasında devam ettiği belirtilmiştir.

Yukarıda belirtilen raporlarda 1475 Sayılı İş Kanununun 16/I-a ve b maddesinde zikredilen sebeplerin bulunduğu dair hiçbir kayıt bulunmamaktadır. Gerçekten davacının bu maddeye dayanarak işini yapamayacağını ileri sürebilmesi için işe girerken bilinmeyen ve işin mahiyetinden doğan bir sebeple kendi sağlığı veya yaşayışı için yaptığı işin tehlikeler doğurması gerekir. Bu hususlar söz konusu raporlarda yer almamıştır. Yine işçinin sürekli olarak yakından görüştüğü işveren ya da başka bir işçinin bulaşıcı bir hastalığı ve yaptığı işle bağdaşmayan bir hastalığının da bulunmadığı anlaşılmıştır. Böyle olunca davacının söz konusu maddeye dayanarak iş sözleşmesini haklı feshettiğinden söz edilemez. Aksi düşünce ile

davacının kıdem tazminatı isteğini kabulüne karar verilmiş olması hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, davalı yararına takdir edilen 275.000.000 TL.duruşma avukatlık parasının karşı tarafa yükletilmesine, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 1.7.2003 gününde oybirliğiyle karar verildi.